

[Schovelin.]

Afskrivninger. Jeg vil ikke mene det nødvendigt af den Grund at nedsætte Udvalg om det foreliggende Lovforslag — det vil heller ikke blive foreslaet fra vor Side —, men jeg kunde tænke mig, at der mellem første og anden Behandling ved en Konference med den højtærede Handelsminister maatte kunne findes en eller anden Formulering, som kunde tilfredsstillende os.

Efter de Ytringer, jeg her har tilladt mig at fremsætte, vil ærede Medlemmer sikkert forstaa, at jeg i det hele og store maa mene, at den Ordning, det er lykkedes den højtærede Handelsminister at faa samlet saa stor Tilslutning om i det andet høje Ting, er en fuldt forsvarlig Ordning, en Ordning, som virkelig giver al god Grund til at antage, at Statsgarantien efter menneskelig Sandsynlighed kan bortfalde, og at Landmandsbanken efter 1932 kan fortsætte som Privatbank. Paa mit Partis Vegne skal jeg derfor anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Gunnar Fog-Petersen: Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) gengav i sit Foredrag et lille Udsnit af den Diskussion, der formodentlig har fundet Sted paa det konservative Partimøde ved Behandlingen af denne Sag, og polemiserede mod den Betragtning, der har været fremme, at det skulde kunne lade sig gøre at likvidere hele Banken uden samtidig at oprette en ny. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at dette under alle Omstændigheder vilde have været en højst farlig Vej at slaa ind paa. Derimod tror jeg ikke, at der i Praksis vilde have været saa forfærdelig stor Forskel paa, om man havde valgt den Rekonstruktionens Vej, man nu vælger, eller Likvidation og samtidig Oprettelse af en ny Bank, der havde den fornødne Aktiekapital til Raadighed i det Øjeblik, den traadte ud i Livet, og som overtog den sunde Del af den gamle Bank. Jeg tror som sagt ikke, der vilde have været saa forfærdelig stor Forskel i Praksis paa disse to Veje. Der vilde have været noget Besvær forbundet med Oprettelsen af en ny Bank, idet der skulde være sket Henvendelse til hver Kunde, til hver Indskyder; derfor tror jeg ogsaa, at den Vej, man her er slaaet ind paa, er den i det givne Tilfælde bedste af de Veje, der har været paa Tale.

Saaledes som Lovforslaget foreligger, afskrives ifølge § 1 den tidligere Præfe-

rence-Aktiekapital og Resterne af den gamle Aktiekapital, og samtidig overgaar Ejendomsretten med Hensyn til Banken til Staten. Dermed er det i hvert Fald i første Omgang hævet over enhver Diskussion, at det, vi har for os, er en Statsbank. Det var den reelt ogsaa i Forvejen, men der var ogsaa andre Aktionærer, nu er det Staten alene, der ejer det hele. Det, som imidlertid er Hensigten med Lovforslaget, er, at den ikke skal vedblive at være Statsbank, men skal overgaa til privat Eje, og dette tror jeg ogsaa er det rette, thi selv om man, saa længe man vil, kan sige, at en Statsbank skulde være fri for politisk Indflydelse, tror jeg ikke paa, den vil blive det, og derfor — det er saa væsentligt for mig — mener jeg ikke, man bør bevare Banken som en Statsbank. Den Kritik, der har været rejst imod, at Staten indtil videre ligger med en saadan Bank, nemlig den, at den skulde føre en illoyal Konkurrence overfor de andre Banker, lægger jeg derimod mindre Vægt paa. Jeg tror, at den Kritik, der har været fremme, i de fleste Tilfælde har været fremme med Urette. I øvrigt er det vel heller ikke givet, at Konkurrencen mellem de private Banker indbyrdes altid er hævet over enhver Form for Kritik, saa jeg tror ikke, man bør tillægge dette overdreven stor Betydning.

I § 2 slaas det fast, at Staten nu skal betale sin Gæld til Landmandsbanken; den skal, som der staar i Slutningen af Stykke 1: „stille det efter Bankens Status pr. 31. December opgjorte Statusunderskud til Bankens Raadighed“. Man kan nok forstaa, hvad Meningen er, men jeg synes, at Udrykket er uheldigt valgt. Hvis man vilde til at ændre, hvad jeg ikke vil, burde dette ændres, fordi det sproglig set ikke er Meningen, at man stiller Underskuddet til Raadighed for Banken, men det til Dækning af Underskuddet fornødne Beløb. Men, som sagt, det kan ikke misforstaas, det forekommer mig blot, at Lovteksten ikke er saa heldigt valgt paa dette Sted. Det er en Bestemmelse, som jeg lægger megen Vægt paa, og hvori jeg ser Lovforslagets største Betydning, at dette Underskud bringes ud af Verden, og at man tillige med den nye Aktiekapital skaffer den nødvendige Driftskapital til Banken og Erhvervs livet i den foreliggende Situation. Det er jo ikke saaledes, at hele det Beløb, der tilvejebringes, er beslaglagt til Dækning af allerede optagne Laan. En Del gaar ind i Nationalbanken, hvad der maaske kunde bidrage til, at denne nu lempet sin urime-